

OPERATIE EXODUS

OPERATIE
EXODUS

G U S T A V S C H E L L E R

OPERATIE EXODUS

Copyright © 1998 Gustav Scheller
Originally published in the United Kingdom
under the title Operation Exodus
Oorspronkelijke uitgever: Sovereign World, U.K.
All rights reserved
Copyright © 1999 Nederlandse uitgave: Gideon,
als overeengekomen met Ebenezer Nederland
Auteur: Gustav Scheller
Vertaling: Paul Jaeger
Redactie: Gideon
Omslagontwerp: David Sörensen
Jaar van uitgave: november 2000
Heruitgave: mei 2011

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN 978-90-6067-510-6
NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar
gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm
of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

No part of this work may be reproduced in any form by print,
photoprint, microfilm or any other means without
written permission of the publisher.

INHOUD

Aanbevelingen	7
Over de auteur	9
Opdracht	13
Voorwoord	15
Inleiding	19
Hoofdstuk 1 Een bijzonder visioen	25
Hoofdstuk 2 De oproep	43
Hoofdstuk 3 De eerste vluchten	57
Hoofdstuk 4 Heer van de doorbraak	73
Hoofdstuk 5 Geen van hen zal achterblijven	87
Hoofdstuk 6 Dood en opstanding	101
Hoofdstuk 7 Geloofsvlucht	125
Hoofdstuk 8 Naar de einden der aarde	137
Hoofdstuk 9 Een opdracht van God	155
Hoofdstuk 10 De wereldwijde Joodse familie	163
Hoofdstuk 11 Een weg van gebed	189
Nawoord Het land van het Westen	199
Bijlagen	201

AANBEVELINGEN

‘Wat een getuigenis van de trouw van God, en wat een geweldige vrucht kan één leven voortbrengen dat volledig geleefd wordt voor Jezus! Het verhaal van Gustav Scheller is één van de moderne klassieken uit de christelijke geschiedenis.’

Peter Horrobin, Internationaal directeur van Ellel Ministries

‘Dit verhaal is een getuigenis van de volmaakte liefde en genade van God. Een verhaal over de terugkeer van het Joodse volk naar het Beloofde Land. Prachtig, wonderbaarlijk, en de rol die Gustav en Elsa Scheller hierin hebben gespeeld is gewoonweg schitterend.’

Lance Lambert, internationaal spreker en bijbelleraar

‘Gustav Scheller was hét voorbeeld van iemand wiens hart was aangeraakt door God, en die begreep wat de Heer van plan was met Israël, en met de terugkeer van het Joodse volk naar het land dat hun beloofd was. Daarom kwam hij in actie.’

Steve Lightle, schrijver, internationaal spreker en bijbelleraar

‘Wie wel eens heeft horen spreken over het visioen van de dorre doodsbeenderen in Ezechiël 37, heeft grote kans dat het werd

uitgelegd als, óf een visioen over de opstanding der doden aan het eind der tijden, óf als een beeld van de wedergeboorte door de Heilige Geest, waardoor in 'dode' mensen nieuw geestelijk leven geschapen wordt. Maar daarover gaat het niet in dit gedeelte. Het gaat om het nationaal herstel van Israël, opkomend uit de 'graven' der volkeren waar ze bijna 2000 jaar in 'begraven' waren. We zien dat wonder, die 'opstanding' al meer dan 100 jaar voor onze ogen gebeuren! Eerst komt het nationaal herstel, en dat zal gevolgd worden door een geestelijk herstel.

Gustav Scheller was diep overtuigd van de profetische betekenis van de terugkeer van het Joodse volk naar het Beloofde Land. Operatie Exodus was er het gevolg van. Al jarenlang steunt Christenen voor Israël de terugkeer van het Joodse volk naar Israël, als partner van Ebenezer Operatie Exodus, en in samenwerking met het Joods Agentschap en andere Joodse organisaties. Ook werken we samen om wereldwijd de boodschap over Israël in kerken en gemeenten uit te dragen.

Daarom kan ik dit boek van harte aanbevelen. Moge het ertoe leiden dat we niet alleen maar *praten* over Israël, maar ook iets *doen* voor Israël. Totdat Hij komt om alle dingen voor eeuwig nieuw te maken.'

Ds. Willem J. J. Glashouwer, internationaal president Christenen voor Israël

'Gustav Scheller heeft een onuitwisbare indruk gemaakt op mijn leven en daar ben ik God heel dankbaar voor. Wat een geweldige uitdaging om het Woord van God serieus te nemen en te zien hoe de Heer voortgaat om zijn plannen met zijn volk en deze wereld te volbrengen, door ons heen! Wat een genade en voorrecht daaraan te mogen meewerken!'

Richard Zevenhuizen, voorzitter Ebenezer Operatie Exodus Nederland

OVER DE AUTEUR

GUSTAV SCHELLER

(1929-2000)

Gustav Scheller werd in 1929 in Zwitserland geboren. Op 18 februari 2000 werd hij door de Heer thuisgehaald.

In 1956 vertrok hij samen met zijn vrouw Elsa naar Engeland. Daar zette hij een reisorganisatie op, en later voegde hij daar taalscholen aan toe. Op het hoogtepunt van zijn onderneming bezat hij vestigingen in Londen, Edinburgh, Zwitserland en Tokio. In 1974 ontving zijn bedrijf de 'Queen's Award', een koninklijke onderscheiding voor zijn inzet voor de reis- en toeristenbranche.

In 1982 volgden Gustav en Elsa een bijbelschool in de Verenigde Staten. Daar openbaarde de Heer hun, vanuit zijn profetische Woord, dat de gebeurtenissen in de eindtijd onlosmakelijk zijn verbonden met het lot van het Joodse volk. Met name met zijn plan en bedoeling met hun terugkeer naar het oude vaderland. Met deze openbaring kwam de cruciale vraag dat wanneer God zijn beloften aan het Joodse volk niet zou nakomen, wat zouden dan zijn beloften aan de kerk waard zijn?

God liet hen ook zien dat er een tijd zou komen dat zij persoonlijk betrokken zouden raken bij de terugkeer van het Joodse volk, op een praktische manier. Ze konden toen nog niet overzien wat dit te betekenen had!

In die dagen zaten veel Joden nog 'gevangen' in de supermacht die wij Sovjet-Unie noemden. Menselijkerwijs leek het

onmogelijk dat hun terugkeer vanuit ‘het Noorderland’ letterlijk vervuld zou gaan worden!

In 1983 brachten Gustav en Elsa een groep mensen bij elkaar die ze ‘Let My people go’ noemden (Gods bevel aan farao, bij monde van Mozes). Aanvankelijk was het slechts de bedoeling een bijeenkomst met Steve Lightle voor te bereiden. Diens bediening probeerde het lot van de Sovjet-Joden onder de aandacht te brengen bij de kerken, en onderwees christenen over de bijbelse bestemming van het Joodse volk. Ook wezen ze christenen op Gods beroep op de heidenen om de Joden te helpen terugkeren naar hun oude vaderland, zoals in Jesaja 49:22 staat:

‘Zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal mijn hand opheffen tot de volken en mijn banier omhoog heffen voor de natiën; in hun armen zullen zij uw zonen brengen, en uw dochters zullen op de schouder gedragen worden.’

Tijdens een internationale gebedsconferentie te Jeruzalem, in 1991 – tijdens de Golfoorlog verzamelden zich 120 voorbidders uit allerlei verschillende landen om te bidden voor Israël – sprak God tot Gustav. Hij zei hem dat de tijd nu was aangebroken dat Hij zijn volk ging thuisbrengen vanuit de uiteenvallende Sovjet-Unie. Gustav gaf toe dat hijzelf een heel ander moment zou hebben uitgekozen. Sterker nog, als er één moment in de geschiedenis was waarop een dergelijk woord van God volslagen onrealistisch leek, dan was dat wel in deze tijd.

Het valt echter te prijzen in het leiderschap en de voorbidders dat zij ook dit woord toetsen aan het Woord van God (1 Johannes 4:1-6). Ze kwamen tot de conclusie dat dit wel degelijk een woord van de Heer moest zijn. En zo ontstond Ebenezer Operatie Exodus. Van over heel de wereld reageerden gelovigen uit de heidenen met gebed en financiële steun.

De naam Ebenezer komt voor in het bijbelboek Samuël, en betekent: ‘tot hiertoe heeft de HERE ons geholpen’ (1 Samuël 7:12). En dit is ook meteen ons getuigenis, want zonder zijn hulp kunnen wij niets doen.

Gustav en Elsa hebben in feite alles, ja hun hele leven, gegeven om één van de snelst groeiende en best georganiseerde christelijke organisaties van onze tijd op te zetten. De ijver en inzet van Gustav en zijn vrouw zijn een geweldig voorbeeld voor ons allen.

Op 18 februari 2000 werd Gustav bij zijn Heer en Messias geroepen. Met zijn overlijden is een einde gekomen aan een zeer opmerkelijke pioniersfase van de stichting. Gustav Scheller is pas tamelijk laat in zijn leven volledig in dienst van het koninkrijk van God gekomen. In het betrekkelijk korte aantal jaren dat hem gegeven was voor het werk van God, heeft hij echter meer tot stand gebracht dan veel anderen die een heel leven voor hun bediening hebben gekregen.

Gods is getrouw, en na Gustav hebben Johannes Facius, Richard Gottier en – sinds 2005 – Markus Ernst de organisatie geleid. Ebenezer werkt nu in meer dan veertig landen wereldwijd en is daadwerkelijk betrokken bij de alijah, in nauwe samenwerking met het Joods Agentschap en Christenen voor Israël Internationaal.

Deze hernieuwde uitgave geeft een overzicht van het ontstaan en van de ontwikkeling van het werk van Ebenezer Operatie Exodus. *Operatie Exodus* is het verbazingwekkende getuigenis van de geboorte van een bijzondere organisatie.

Moge de Heer Yeshua, onze Messias, u zegenen wanneer u dit boek leest. En moge u er door uitgedaagd worden om zelf betrokken te raken bij de vervulling van de bijbelse profetieën aangaande Israël.

DIT BOEK IS OPGEDRAGEN AAN

Mijn lieve vrouw Elsa, mijn reisgenoot, gebedspartner en wijze raadgeefster. Na Gods genade ben jij het beste wat me ooit is overkomen.

Beverley Hill, al heel wat jaren mijn betrouwbare en loyale assistente. Jouw steun is voor mij altijd een rijke bron van inspiratie.

Alle moedige dienstknechten van Ebenezer, nu en in het verleden. Jullie geven de liefde van God voor zijn uitverkoren volk gestalte.

De vele gelovigen die ons in gebed ondersteunen. Zonder jullie trouwe voorbede zou Operatie Exodus niet hebben kunnen worden wat het is.

Allen die door hun hartelijke offervaardigheid al zoveel Joden in staat hebben gesteld naar het Beloofde Land terug te keren.

VOORWOORD

Het was dinsdag 8 januari 1991 dat ik sterk de indruk kreeg dat de Heer met een bijna hoorbare stem tegen mij zei: 'Jij moet naar Israël gaan'. Die middag hadden westerse landen hun landgenoten opgeroepen Israël zo spoedig mogelijk te verlaten, omdat Saddam Hoessein dreigde Israël van de kaart te vegen met gifgasraketten.

Het maakte mij boos en bedroefd tegelijk. Bedroefd, omdat Israël bedreigd werd om iets waar het land part noch deel aan had. In de zomer van 1990 was het Irak van Saddam Hoessein Koeweit binnengevallen en de Verenigde Naties hadden Saddam een ultimatum gesteld: vóór 15 januari 1991 moesten zijn soldaten Koeweit hebben verlaten. Boos, omdat de hele wereld deze bedreiging van Israël accepteerde en alle buitenlanders opriep het land te verlaten.

Al veelvuldig had ik mijzelf de vraag gesteld: Wat zou ik hebben gedaan om Joden te redden, als ik in de tijd van de Tweede Wereldoorlog had geleefd? Het was alsof God op die dinsdag zei: 'Maar jij leeft vandaag, en dit gebeurt *nu* met Israël. Wat doe jij hiermee?' Ik opende het Woord van God en las de woorden van de profeet Zacharia: 'Laten wij toch heengaan om de gunst des HEREN af te smeken en om de HERE der heerscharen te zoeken; *ook ik wil gaan*' (Zacharia 8:21).

'Ja, Heer, ook ik wil gaan!' zei ik in gedachten. Maar wat moest ik doen? Moest ik met een spandoek 'Israël, je

staat niet alleen' door de straten van Tel Aviv gaan lopen?

In de dagen erna werden al mijn praktische bezwaren door de Heer opgelost, op een wonderlijke manier. Mijn gezin – zou mijn vrouw me laten gaan? Mijn werk – kon ik volgende week vrij nemen? Waar zou ik naartoe gaan? Met wie? Alleenmaal vragen die beantwoord moesten worden. Eén van de tekens die de Heer moest geven, volgens mijn vrouw, was dat ik niet alleen zou hoeven gaan. Ik belde een aantal vrienden op waarvan ik dacht dat ze wel mee zouden willen, maar niemand kon.

Die zondagmorgen sprak de voorganger van onze gemeente over het thema 'laat God je agenda bepalen'. Juist die morgen zat ik naast iemand die ik nauwelijks kende, Pier van Damme. Halverwege zijn preek stopte de voorganger en zei: 'Ik wil dat je nu met je buurman bid over het veranderen van je agenda in de komende tijd'. Ik bad over mijn plannen om naar Israël te gaan. Tot mijn stomme verbazing bad Pier dat hij ook naar Israël wilde gaan! Na afloop van de dienst vroeg hij wanneer ik wilde vertrekken. 'Morgen,' antwoordde ik. Hij was lichtelijk verbaasd dat ik al zo snel wilde gaan, maar nog diezelfde middag kreeg ook hij van zijn vrouw groen licht.

's Avonds kwam ik er via andere vrienden achter dat er op dinsdag 15 januari een gebedsconferentie zou beginnen. Precies op de dag dat het ultimatum van de Verenigde Naties aan Irak zou aflopen! Ik belde het nummer van het hotel in Jeruzalem waar de conferentie zou plaatsvinden en vroeg naar een zekere Gustav Scheller. Ik had nog maar nauwelijks mijn naam genoemd of Gustav riep al: 'Hallelujah, you are joining us!'

Wij konden nog net de laatste KLM-vlucht naar Tel Aviv boeken en kwamen op dinsdagavond 15 januari in Jeruzalem aan. Er waren hondertwintig mensen uit de hele wereld op de conferentie. Wij waren de laatste twee die aan de deelnemerslijst werden toegevoegd!

Gustav Scheller heeft een onuitwisbare indruk gemaakt op mijn leven en daar ben ik God heel dankbaar voor. Wat een geweldige uitdaging om het Woord van God serieus te nemen en te zien hoe de Heer voortgaat om zijn plannen met zijn volk en deze wereld te volbrengen, door ons heen! Wat een genade en voorrecht daaraan te mogen meewerken!

Doet u ook mee?

Richard Zevenhuizen

Voorzitter Ebenezer Operatie Exodus Nederland

INLEIDING

Om dit boek goed te kunnen begrijpen, is het allereerst van belang dat u een goed zicht hebt op het karakter en de natuur van God en op zijn eeuwige bedoelingen met Israël.

Uit liefde *koos* Hij Abraham, Isaäk en Jakob (wiens naam Hij veranderde in Israël) uit en beloofde hun een land dat ze als erfdeel zouden mogen bezitten (Gen. 12:1; 15:7). De grenzen van dit land worden nauwkeurig aangegeven, namelijk “*van de rivier van Egypte tot de grote rivier, de rivier de Eufraat*” (Gen. 15:18). Deze belofte moet in zijn volheid nog in vervulling gaan. God zal er op een bepaald moment voor zorgen dat dit zal gebeuren.

In onze tijd is het begrip “gelijke behandeling” erg belangrijk. Er zijn mensen die het niet eerlijk vinden dat God het Joodse volk heeft uitgekozen als zijn speciale volk, of dat Hij hun een eigen land heeft gegeven om voor altijd te bewonen. Aan geen enkel ander volk heeft Hij een dergelijke belofte gegeven. God wist van tevoren dat zijn volk 400 jaar in Egypte zou verblijven, en heeft dat ook tegen Abraham gezegd:

“Weet voorzeker, dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land, dat het hunne niet is, en dat zij hen dienen zullen, en dat die hen zullen verdrukken, vierhonderd jaar”
(Genesis 15:13).

God beloofde dat zij na die periode zouden wegtrekken uit Egypte en het beloofde land zouden innemen. Dit gebeurde onder leiding van Mozes en staat bekend als de eerste exodus. Het is belangrijk dit goed voor ogen te houden, aangezien God later spreekt over een tweede exodus. De eerste heeft in het verleden plaatsgevonden en de tweede zal in de toekomst plaatsvinden, en wel na profetieën die ver na de eerste exodus zijn uitgesproken.

Wanneer we inzicht willen krijgen in de geschiedenis van het Joodse volk, is het van groot belang dat we een goed begrip hebben van het verbond dat God heeft met dit volk, in het bijzonder het verbond waarover Deuteronomium 28 spreekt. Deuteronomium 28 is verdeeld in twee secties. De verzen 1 tot en met 14 beschrijven de zegeningen die komen over ieder die gehoorzaam is aan het verbond. De verzen 15 tot en met 68 beschrijven zeer gedetailleerd de gevolgen van ongehoorzaamheid. De geschiedenis laat ons zien dat het volk Israël helaas ontrouw is geweest aan de wetten van God. Dit heeft tot gevolg gehad dat het de gevolgen van die keuze heeft moeten ondergaan. Ik denk in het bijzonder aan de volgende verzen:

“Gij zult een voorwerp van ontzetting worden, een spreekwoord en een spotrede onder alle volken, naar wier land de HERE u wegvoert” (Deuteronomium 28:37).

“... en gij zult weggerukt worden uit het land, dat gij in bezit gaat nemen. De HERE zal u verstrooien onder alle natiën van het ene einde der aarde tot het andere. . .”

(Deuteronomium. 28:63-64)

Het volk van God is vele malen ongehoorzaam geweest aan God. Dat heeft steeds weer zijn woede tegen hen opgewekt. In de zesde eeuw voor Christus deed Hij hen onder Nebukadnessar tijdelijk in ballingschap gaan. Het volk werd naar

Babel gevoerd. Na deze periode kwamen ze weer terug in het land. De tweede exodus, waarover we het later zullen hebben, kan om twee eenvoudige redenen niet de terugkeer uit de Babylonische ballingschap zijn.

Ten eerste werd het Joodse volk in deze periode niet over de gehele aarde verspreid. Het werd alleen meegevoerd naar Babel.

Ten tweede ligt Babel ten *oosten* van Israël. Over de tweede exodus wordt gezegd dat deze zal plaatsvinden vanuit *het Noorderland*. De voormalige Sovjet-Unie, het huidige Rusland, ligt precies ten noorden van Israël.

“... en zij zullen tezamen uit het Noorderland komen naar het land dat Ik aan uw vaders ten erfdeel gegeven heb”
(Jeremia 3:18).

Hoe zijn ze daar dan gekomen?

Uit de geschiedenis weten we dat de overpriesters en de oudsten van het volk, vlak voordat Pilatus Jezus aan de Romeinse soldaten overgaf om gekruisigd te worden, de menigte zo hadden opgestookt dat men zichzelf vervloekte en luid riep: *“Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!”* (Mat. 27:25). In het jaar 70 na Christus kwam Titus, de zoon van de Romeinse keizer Vespasianus, naar Jeruzalem en nam de stad in. Het Joodse volk raakte over de hele aarde verstrooid. God nam zijn volk hun land af. Op een zeer opmerkelijke manier is het Joodse volk erin geslaagd om in een periode van bijna 2000 jaar zijn identiteit te bewaren, waarbij het alle vervloekingen die in Deuteronomium 28 vermeld staan, heeft moeten ondergaan. Toen koos God ervoor om het land weer terug te geven aan zijn volk en de Joden weer naar hun land terug te brengen. In 1948 werd de staat Israël opnieuw geboren, en dat was op zichzelf al een wonder. Deze staat heeft oorlog na

oorlog overleefd en tot op de dag van vandaag zet het immigratieproces zich voort.

Helaas zien we dat veel christenen ten onrechte zijn gaan geloven dat God zijn volk voor eeuwig heeft verlaten, omdat Hij hen voor een tijd verworpen had, en dat de beloften van het verbond overgegaan zijn naar de kerk. Zo is een “vervangingstheologie” tot stand gekomen waarin wordt beweerd dat de kerk in de plaats gekomen is van Israël. Het is zeker waar dat de kerk, de gemeente, deel gekregen heeft aan de verbonden en de beloften van God. Maar het is evenzeer waar dat God zijn uitverkoren volk nooit, ook niet in tijden van straf, volledig heeft verlaten en dat ook nooit zal doen.

In Jeremia 31 staat een geweldige belofte van God voor Israël:

*“Ja, Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde,
daarom heb Ik u getrokken in goedertierenheid.
Weder opbouwen zal Ik u, zodat gij gebouwd wordt”
(Jeremia 31:3-4).*

*“Zie, ik breng hen uit het land van het noorden
en verzamel hen van de einden der aarde” (Jeremia 31:8).*

*“Hij, die Israël verstrooide, zal het verzamelen”
(Jeremia 31:10).*

Deze profetieën zijn nog nooit volledig in vervulling gegaan. Om de onherroepelijkheid van deze uitspraken te bevestigen, verbindt God zijn trouw aan deze beloften met het voortbestaan van de aarde:

*“Zo zegt de HERE,
die de zon overdag tot een licht geeft,
die de maan en de sterren verordent*

*tot een licht des nachts. . .
Als deze verordeningen
voor mijn ogen zullen wankelen,
luit het woord des HEREN,
dan zal ook het nageslacht van Israël ophouden
al de dagen een volk te zijn voor mijn ogen”
(Jeremia 31:35-36).*

Vervolgens herhaalt God dit, om er geen enkele twijfel meer over te laten bestaan:

*“Als de hemel boven te meten is
en de fundamenten der aarde beneden
na te speuren zijn,
dan zal Ik heel het nageslacht van Israël verwerpen
om al hetgeen zij gedaan hebben,
luit het woord des HEREN”
(Jeremia 31:37).*

Het is duidelijk dat de zon en de maan niet opgehouden zijn met schijnen, en daarom zegt God door middel van deze tekenen dat Israël voor eeuwig zijn volk zal zijn.

In de periode van 70 tot 1948 na Christus is Israël in Gods ogen blijven bestaan als volk. Toen gebeurde er iets bijzonders. In november 1947 stemden de Verenigde Naties ervoor om Palestina te verdelen en er twee landen van te maken. Zo werd in mei 1948 de staat Israël opgericht.

De natie was opnieuw geboren. Het Joodse volk *was weer terug* in zijn land. Het had zijn gebied (voor een deel), zijn identiteit en zijn taal weer teruggekregen. Dit was waarlijk een werk van de hand van God. Maar de geschiedenis is hiermee niet gestopt, en ook de oppositie tegen de plannen van God in de geschiedenis is hiermee niet gestopt. Ondanks alle pogingen om de pasgeboren natie bij de geboorte al te

eliminieren heeft Israël het overleefd. Ondanks voortdurend hernieuwde pogingen om het te vernietigen is het verder gegaan in het vervullen van zijn bestemming. Het geheim is dat God plannen heeft met zijn volk, en die plannen zijn nog niet voltooid. God waakt over zijn uitverkoren volk. Hij zal hen terugvoeren naar hun land en Hij zal iedere belofte die Hij heeft gedaan in vervulling doen gaan.

Er zal een tweede exodus plaatsvinden, waarin veel Joden vanuit een situatie van onderdrukking zullen terugkeren naar het land waar ze thuishoren. Deze exodus zal nog belangrijker zijn dan de eerste exodus vanuit Egypte:

“Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat niet meer zal gezegd worden: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft gebracht, maar veeleer: ‘Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten heeft doen optrekken uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; ja, Ik zal hen terugbrengen in het land dat Ik aan hun vaders gegeven had’” (Jeremia 16:14-16).

Eerst zullen ze komen door het werk van de *vissers*, mensen die hen onder bemoediging zullen uitleiden. Daarna zullen ze door vervolgingen naar huis gejaagd worden. Dat is de tijd van de *jagers* (Jer. 16:16). U kunt verwachten dat het antisemitisme in de komende tijd zal terugkeren en sterk zal toenemen. Op dit moment is God aan het vissen. Dit boek vertelt u een deel van dat verhaal. Het laat zien hoe God Ebenezer Operatie Exodus gebruikt om zijn doelen te bereiken. We zien voor onze ogen hoe geschiedenis wordt geschreven. Het is de hoogste tijd dat de kerken en gemeenten uitgedaagd worden om in actie te komen. Nu Gods profetische plan voor zijn uitverkoren volk om naar huis terug te keren zich voltrekt, is het tijd om de Joden onze liefde te betonen.

HOOFDSTUK 1

EEN BIJZONDER VISIOEN

*“Ik immers ben God, en er is geen ander,
God, en niemand is Mij gelijk;
Ik, die van den beginne de afloop verkondig
en vanouds wat nog niet geschied is.”*
(Jesaja 46:9-10)

Mijn eerste vermoeden dat er vreemde dingen te gebeuren stonden, kreeg ik in de eetzaal van een hotel in Noord-Engeland. Het was tijd voor het avondeten en ik ging zitten op de enige plaats die nog vrij was. Terwijl we zaten te wachten tot het eten opgediend zou worden, maakte ik kennis met de man die tegenover me zat. Hij bleek arts te zijn en een gelovig man.

“Ik kom zojuist uit Israël,” vertelde hij me. Ik spitste mijn oren. Mijn vrouw Elsa en ik hadden, in die lente van 1982, net tien weken bijbelstudie achter de rug aan een prachtig christelijk retraitecentrum in Bradenton, Florida. Daar waren onze ogen open gegaan voor de beloften van God aan het Joodse volk. Ik wist niet precies waarom, maar ik had het gevoel dat Elsa en ik binnenkort naar Israël zouden vertrekken. Ik was naar het hotel gegaan om daar een paar dagen in alle rust de leiding van de Heer te zoeken.

“Ik ben bij het loofhuttenfeest geweest in Jeruzalem,” vervolgde de dokter. “Daar heb ik ene Steve Lightle horen vertellen over een verbazingwekkend visioen, waarin de Heer hem heeft laten zien dat er een exodus van Joden uit de Sovjet-Unie gaat plaatsvinden.”

Ik viel bijna van mijn stoel. De dokter was verbaasd over mijn opwinding. Maar ik had juist over deze dingen zitten lezen in de profeten en nu vertelde hij me dat ze aan het gebeuren waren!

Ik zou geen vrede hebben voordat ik naar Jeruzalem kon gaan om Steve Lightle te ontmoeten. “Heer,” bad ik, “als deze man nog in Israël is, zorgt U er dan voor dat ik hem ontmoet. Ik wil meer weten over dit visioen.”

Twee weken later vlogen Elsa en ik naar het vliegveld Ben Goerion in Israël. We namen een taxi die ons direct naar ons hotel in Jeruzalem bracht. De volgende ochtend maakten we al vroeg een wandeling. Ik vroeg me af hoe ik Steve toch zou kunnen vinden. Hij was de coördinator geweest van de Europese tak van de Volle Evangelie Zakenlieden. Ik had hem nog nooit persoonlijk ontmoet, maar ik had hem wel een keer horen spreken voor een zaal met zo'n 8.000 mensen, tijdens een wereldconventie in New Orleans. Hij had een opvallende neus en grijs, krullend haar. Het was niet moeilijk om vast te stellen dat hij een Jood was.

Tot mijn opperste verbazing zagen we op dat moment aan de overkant van de straat een man wandelen die er uitzag als Steve.

“Steve, Steve!” riep ik over het lawaai van het verkeer heen. Hij keek onze kant op, maar kende ons niet en liep daarom weer verder.

“Steve, je kent ons niet, maar wij jou wel. Ik moet je spreken.” Elsa en ik staken haastig de straat over. Hij was de eerste persoon die we in Israël ontmoetten! “We willen graag meer

horen over je visioen,” vertelde ik hem, en hij stemde ermee in de volgende avond samen te dineren.

Het werd een heerlijke, bemoedigende avond. Elsa en ik vergaten gewoon te eten toen Steve ons vertelde wat er in 1974 tijdens een periode van zes dagen vasten gebeurd was. “De kracht van God vulde de kamer. Het was zo intens dat ik niet van de vloer kon opstaan. . . De laatste dag lukte het me op te staan en ging ik in een grote leunstoel zitten. Voor me zag ik, als op een reusachtig scherm, een enorme menigte Joodse gezichten. Het waren er ontzettend veel. Honderdduizenden Joden. Ze waren heel duidelijk zichtbaar, en ik zag hoe ze bij elkaar kwamen en als het ware één geheel begonnen te vormen. Ik zag al die gezichten zo helder als ik jullie nu zie. Even daarna zag ik het land waar ze zich bevonden. Het was de Sovjet-Unie. Ik zag ook de grenzen van het land. Ik zat daar maar te kijken. Het was allemaal nieuw voor me. Ik had nog nooit eerder zoiets meegemaakt.

Ze kwamen allemaal op één plaats samen. Vervolgens werd er een grote weg zichtbaar, een weg die God zelf voor hen aanlegde en waarop Hij hen voorging. Je kon alleen op die weg komen als God het je toestond, en Hij stond het alleen toe aan de Joden. Ze begaven zich op deze speciaal voor hen aangelegde weg en begonnen erover te lopen. Zo trokken ze op.

Tegelijkertijd zorgde God ervoor dat er mannen waren met een bediening die minstens zo groot was als die van Mozes. Deze mannen gingen naar de autoriteiten van de Sovjet-Unie en verkondigden hun: ‘Zo zegt de Heer, de God van Israël: Laat Mijn volk gaan!’

De autoriteiten weigerden dat. Zij verhardden hun hart en wilden het volk niet laten gaan. Er werden profetieën uitgesproken, en plagen en oordelen begonnen over de Sovjet-Unie te komen, totdat de hele natie op de knieën gedwongen was. Toen spuugden ze alle Joden uit. En zij gingen op weg. God legde een weg voor hen aan, en honderdduizenden Joden begonnen erop te lopen.”